

си дръпнува коніе-то и безъ да размислюва много слази съ бързина отъ връхъ рѣтина-та. *Р. А. 101. Дръпна лѣкъ да мя помѣри. Р. С. 109.* 2) отдергиваю, вырываю. Той си дръпна отсѣченъ-тъ рѣкъ. (*Онъ судорожно отдернулъ отсѣченную руку*). *Р. 117. Князь-тъ дръпва картина-та изъ рѣцѣ-тъ на Маринелли и я захвърля на страна (Hier reißt der Prinz dem M. das Bild wider aus der Hand und wirft es bei Seite)* *Э. Г. 21.* Той си дръпна сабя отъ ремика. *Ч. 287.* 3) дви-гаю, веду. Бурбаки дръпна войска-та си въ Камбре за да я допълни и наоружи. *Л. Д. 1872 г. 175.* Едно трепетно движеніе дръпаше устни-тъ ѝ (*agitait ses levres*). *Т. 130.* 4) задрожу. Шемширъ сѣ порти тракнали, Сребърни халки дръпнали. *Д. 44, 24—25. §. Дръпна кракъ-тъ си въ смьсъ рус.* отведу глаза. Той знаеше, чи веднажъ като си дръпни кракъ-тъ отъ търговіята си ще са развали. *Зк. 118. Дръпна бой накажу тѣлесно.* Тѣжко и горко на онзи башта, който не дръпне единъ хубавъ бой на сина си за първи-тъ стихове. *П. С. 9—10, 205. Дръпна са Дръпамъ са отступлю, отступаю.* Той до край очюдень дръпва ся назадъ нѣколко крачки *Р. А. 155.* Десятъ хиляды войскаре бѣхъ принѣдени да ся дръпнатъ назадъ (*10000 должны были отступить*) *Р. 144.* Френски-тъ войски ся дръпнаха върху едно бърдо Гайсбергъ. *Л. Д. 1871 г. 219.* Слѣдъ пладне приливъ-тъ ся дръпна много. *Р. С. 15. Дръпание с. с.* Употрѣблявай по-хладны дрехы и покрывкы за да не бы ся поврѣждало дѣте-го ни отъ дръпаніе-то на студа, ни отъ горящина-тъ. *Л. Д. 1869 г. 99.*

**Дръстѣ** *м. д. 1)* треплю. Конопе-ты и лень-тъ ся осушаватъ и дръстятъ ся и носятъ у дома на прѣчистваніе. *Л. Д. 1870 г. 188.* 2) кононачу. Тамъ обиваха съ дѣски канкъ, тамъ го превърнале съ джно-то на горѣ та го дръстятъ и засмоляватъ. *Тб. 32.*

**Дрътавъ** *пр. тощій.* Единъ дрътавъ волъ имало и единъ дебелъ; дрътавія ялъ дебелія, ялъ, та го изялъ.—Кросна-та на станъ. *Ч. 122.*

**Дрътѣлъ** *с. м. суш. производное отъ дрътъ, старикъ.* Пърлчя му, като на дрътѣлъ кованъ герданъ. *Ч. 217.*

**Дрътъ** *пр. старый, изношенный.* Отговори дръта-та баба (*отвѣчала старуха*). *Р. 23.* У дръты хора тая треска бива силничка. *Л. Д. 1871 г. 142.* Прѣминатъ ли момъ-тъ и мома-та 25-тъ години отъ възраст-тъ си неженени, то тѣ ся казватъ вече прѣстарѣли (дърти, дъртъ юргень—дърта мома) прѣкарани и забравени. *Ч. 58.* Една сутрина намѣрихъ въ една клопка единъ дъртъ козелъ (прѣчь) достъ голѣмъ и въ другъ една за чудо три козета. *Р. С. 86.* Свекрозе